

Donderdag, 8 oktober 2009

I

(Resoluties, aanbevelingen en adviezen)

RESOLUTIES

EUROPEES PARLEMENT

G20-top van Pittsburgh

P7_TA(2009)0028

Resolutie van het Europees Parlement van 8 oktober 2009 over de op 24 en 25 september 2009 in Pittsburgh gehouden G20-top

(2010/C 230 E/01)

Het Europees Parlement,

- gezien de verklaring van de regeringsleiders in het kader van de G20-top in Pittsburgh van 24 en 25 september 2009,
- gezien de verklaring van de regeringsleiders (Global Plan for Recovery and Reform) in het kader van de G20-top en hun verklaringen „Strengthening the financial system” en „Delivering resources through the international financial institutions” van 2 april 2009,
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 24 april 2009 over de G20-top in Londen van 2 april 2009 ⁽¹⁾,
- gezien de verklaring van de G20-top Washington over financiële markten en de wereldeconomie van 15 november 2008,
- gezien de mededeling van de Commissie van 8 april 2009 getiteld „Het ondersteunen van ontwikkelingslanden in het kader van de bestrijding van de crisis” (COM(2009)0160),
- gezien de mededeling van de Commissie van 20 augustus 2009 getiteld „BBP en verder: het meten van vooruitgang in een veranderende wereld” (COM(2009)0433),

⁽¹⁾ Aangenomen teksten, P6_TA(2009)0330.

Donderdag, 8 oktober 2009

- onder verwijzing naar zijn resoluties over klimaatverandering, met name zijn resolutie van 4 februari 2009 over „2050: De toekomst begint vandaag Aanbevelingen voor een toekomstig geïntegreerd beleid van de EU inzake klimaatverandering” ⁽¹⁾ en van 11 maart 2009 over een strategie van de EU in Kopenhagen voor een uitgebreide overeenkomst inzake de klimaatverandering en het ter beschikking stellen van voldoende middelen voor het beleid inzake klimaatverandering ⁽²⁾,
 - gezien de resolutie van de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO) van 19 juni 2009 getiteld „Recovering from the crisis: a Global Jobs Pact”,
 - gezien de millenniumdoelstellingen voor ontwikkeling van de Verenigde Naties en de hulptoezeggingen van de lidstaten voor de bestrijding van hongersnood en armoede,
 - gezien de verklaring van de staatshoofden of de regeringsleiders van de lidstaten naar aanleiding van de informele bijeenkomst in Brussel op 17 september 2009, getiteld „agreed language for Pittsburg G20 Summit”,
 - gezien het eindverslag van de commissie Measurement of Economic Performance and Social Progress over alternatieve indicatoren,
 - gelet op artikel 110, lid 4, van zijn Reglement,
- A. overwegende dat het proces van economisch herstel onvolledig blijft; overwegende dat de aanpak van de stijgende werkloosheid een zaak van het hoogste belang is en uiterst dringend blijft, met name daar het werkloosheidspercentage in de Europese Unie in juli 2009 het hoogste niveau sinds tien jaar heeft bereikt (9,5 %) en naar verwachting nog zal stijgen,
- B. overwegende dat het voornaamste probleem dat moet worden opgelost in het kader van het herstel van de economische groei wordt gevormd door het herstel van de particuliere vraag; overwegende dat doorslaggevende vooruitgang op het vlak van hervormingen van wezenlijke betekenis is om te komen tot een sterke economische groei, die evenwichtig en duurzaam is,
- C. overwegende dat de huidige economische problemen moeten worden gebruikt als kans om de doelstellingen van Lissabon en Göteborg te bevorderen, de toezeggingen te herhalen werkloosheid en klimaatverandering te bestrijden, het energieverbruik terug te dringen en een Europese strategie in het leven te roepen die de overstap maakt van dringend crisisbeheer naar duurzaam economisch herstel op lange termijn,
- D. overwegende dat ernstige tekortkomingen op het vlak van regelgeving en toezicht, het nemen van roekeloze en onverantwoordelijke risico's door de financiële instellingen en een te hoge liquiditeitsverstrekking als gevolg van een laks monetair beleid in bepaalde delen van de wereld, aanzienlijk hebben bijgedragen tot de huidige crisis,
- E. overwegende dat betere internationale coördinatie voor de economie van wezenlijke betekenis is, dat krachtige multilaterale samenwerking noodzakelijk is om protectionistische neigingen te voorkomen en politieke dadeloosheid de financiële instellingen ertoe zou kunnen verleiden in hun oude gewoonten te vervallen,
- F. overwegende dat de G20-leiders een gezamenlijke verantwoordelijkheid hebben om de sociale gevolgen van de crisis op te vangen, met name in ontwikkelingslanden die indirect zwaar zijn getroffen door de neveneffecten van de crisis,
- G. overwegende dat offshore-jurisdicties de financiële regelgeving hebben ondermijnd en een belemmering vormen voor de verwezenlijking van de millenniumdoelstellingen,

⁽¹⁾ Aangenomen teksten, P6_TA(2009)0042.

⁽²⁾ Aangenomen teksten, P6_TA(2009)0121.

Donderdag, 8 oktober 2009

Algemene opmerkingen: herstel van de groei

1. is verheugd over de overeenkomsten die zijn bereikt op de G20-top, met inbegrip van de toezegging om stimuleringsmaatregelen niet te snel in te trekken; stelt echter met verontrusting vast dat de overheids-schulden en begrotingstekorten snel stijgen; benadrukt dat het belangrijk is om zo spoedig mogelijk te komen tot gezonde overheidsfinanciën en om fiscale duurzaamheid op lange termijn te waarborgen, om te voorkomen dat toekomstige generaties een te zware last te dragen krijgen; dringt erop aan onmiddellijk werk te maken van doeltreffende exitstrategieën, om deze zo snel mogelijk te kunnen implementeren wanneer het herstel dit toelaat;
2. is van mening dat er behoefte is aan nieuwe indicatoren en rekenmodellen voor duurzame ontwikkeling die meer omvatten dan alleen maar het bbp, ten einde het welzijns- en milieueffect van menselijke activiteiten te kunnen meten en die derhalve als richtsnoeren kunnen dienen ter oriëntatie en evaluatie van het mondiaal herstel;
3. benadrukt dat de aandacht nu op de eerste plaats moet uitgaan naar het zorgen voor een sterke groei van de reële economie, om de werking van de kapitaalmarkten en het verstrekken van leningen te waarborgen, de werkgelegenheid te behouden en te bevorderen en de bevolking, en in het bijzonder de armste en meest kwetsbare bevolkingsgroepen, te beschermen tegen de negatieve gevolgen van de crisis;
4. is verheugd over het feit dat de G20-top met name aandacht heeft besteed aan de mondiale evenwichtsverstoringen, die de oorzaak zijn van de financiële crisis; wijst erop dat, om nieuwe financiële crises in de toekomst te voorkomen, de onderliggende oorzaken moeten worden aangepakt (o.m. de buitensporige handelstekorten of handelsoverschotten), en dat daaraan implicaties zijn verbonden die zich uitstrekken tot ver buiten de bancaire en financiële regelgeving en het institutioneel bestuur; is van mening dat een effectief multilateraal antwoord op de crisis onder meer de aanpak omvat van de oorzaken van de onevenwichtigheid van de wisselkoersen en de vluchtigheid van de prijzen van grondstoffen in multilaterale kaders;
5. betreurt echter dat de G20-leiders de hoofdgebreken in regelgeving en toezicht, die aanleiding zijn geweest tot de financiële crisis, niet hebben geëvalueerd om herhaling van dezelfde fouten op het gebied van regelgeving en toezicht, en dus een soortgelijke crisis, te voorkomen; betreurt dat de G20-leiders geen vooruitgang hebben geboekt met betrekking tot de financiering van de mondiale strijd tegen klimaatverandering;
6. spreekt er zijn waardering voor uit dat het streven naar verwezenlijking van de millenniumdoelstellingen en van toegezegde officiële ontwikkelingshulp andermaal is bevestigd, met inbegrip van handelssteun, schuldkwijtschelding en de toezeggingen van Gleneagles;
7. spreekt zijn waardering uit voor het besluit van de leiders van de G20 te werken aan een internationaal kader voor belastingheffing op financiële transacties en dringt aan op snelle vooruitgang, om ervoor te zorgen dat de financiële sector een eerlijke bijdrage levert aan economisch herstel en ontwikkeling, daar de kosten van de crisis tot dusverre gedragen worden door belastingbetalers, andere burgers en overheidsdiensten;

Banen, banen, banen

8. preekt zijn waardering uit voor het besluit van de leiders van de G20 om behoorlijk werk centraal te stellen in het kader van herstel en herstructurering, en spreekt met name zijn waardering uit voor de voor de IAO overeengekomen rol;
9. spreekt zijn waardering uit voor de toezegging van de G20-leiders de werkgelegenheids crisis op internationaal niveau aan te pakken en de steun aan de meest kwetsbaren op te voeren, daar zij door de crisis het hardst zijn getroffen en het meeste behoefte hebben aan gezamenlijke maatregelen; spreekt zijn waardering in dit verband uit voor het opzetten van een mondiaal alarmsysteem effectgevoeligheid;
10. eist dat de toezegging van de internationale gemeenschap wordt omgezet in tastbare maatregelen en wordt uitgevoerd, met name door een krachtige agenda voor milieuvriendelijke werkgelegenheid te steunen;

Donderdag, 8 oktober 2009

11. is van mening dat het opzetten van een op werkgelegenheid gericht kader voor toekomstige economische groei en het centraal stellen van de bevordering van behoorlijke werkgelegenheid belangrijk zijn voor de herstelprogramma's;

12. spreekt zijn waardering uit voor het mondiale banenpact van de IAO en dringt aan op onverwijld uitvoering ervan, met name de oprichting van een fonds van anticyclische werkgelegenheid op internationaal niveau en verstreckende pakketten belastingprikkelers die de schepping en het behoud van werkgelegenheid steunen door middel van doelmatige werkgelegenheidsdienstverlening, een krachtig sociaal beleid ter ondersteuning van kwetsbare groepen en waarborging van de koopkracht van minimumlonen;

13. wijst er met klem op dat ratificatie en uitvoering van de IAO-overeenkomsten in dit opzicht van wezenlijke betekenis zijn en eist dat deze worden opgenomen in de handelsovereenkomsten van de WTO; dringt eveneens aan op verdere uitbreiding van de samenwerking tussen belangrijke internationale organisaties;

14. steunt de initiatieven op het gebied van nieuwe soorten financiële dienstverlening zoals microkredieten, die erop gericht zijn de allerarmsten toegang te geven tot financiële diensten;

15. wijst nogmaals op het belang van ondersteuning van de sociale dialoog op ieder niveau om loondeflatie te voorkomen en te waarborgen dat de loonstijging gelijke tred houdt met de toename van de productiviteit;

Versterking van financieel toezicht en regulering

16. is verheugd over de oproep aan het adres van de ministers van Financiën en de gouverneurs van de centrale banken van de G20 om overeenstemming te bereiken over een internationaal hervormingskader voor de volgende cruciale domeinen van de financiële sector:

- de opbouw van kapitaal van hoge kwaliteit en het beperken van de procycliciteit,
- de hervorming van de beloningspraktijken met het oog op financiële stabiliteit,
- de verbetering van de „over the counter”-derivatenmarkten,
- de aanpak van grensoverschrijdende oplossingen en financiële instellingen van systemisch belang;
- hervorming van het toezicht in de financiële sector zodat dit logisch aansluit op het mondiale kader;

17. spreekt zijn goedkeuring uit voor de bereidheid het stelsel van regelgeving van de mondiale financiën te herstructureren, en deelt de mening dat er aanzienlijke vooruitgang is geboekt, maar is van mening dat een groot aantal veranderingen nog niet volledig is uitgevoerd en dat er nog veel te doen blijft;

18. constateert dat de G20-leiders hebben toegezegd te zorgen voor een volledig toezicht op alle voor het systeem belangrijke instellingen en financiële instrumenten; is van mening dat een meer gecentraliseerde aanpak van het toezicht op de financiële markten noodzakelijk is om toekomstige crises te voorkomen; is van mening dat de Europese Unie moet werken aan een krachtiger opzet van het toezicht op de financiële sector, met als doel één enkele instantie voor het toezicht op de financiële sector;

19. is van mening dat internationale coördinatie moet uitmonden in geleidelijke verbetering van bedrijfs-economische voorschriften op wereldniveau, teneinde arbitrage op het gebied van regelgeving te voorkomen; wijst erop dat de vooruitgang die in het bredere kader van de G20 wordt geboekt bestaat uit de aanpak van „minimale harmonisatie”, hetgeen niet mag verhinderen dat de Europese Unie striktere normen hanteert; spreekt er zijn waardering voor uit dat de Europese Unie meer ambitieuze doelstellingen nastreeft met betrekking tot toepassingsgebied en eisen van de regelgeving en het toezicht, zoals blijkt uit wetgeving die onlangs is aangenomen of waarover nog wordt onderhandeld;

Donderdag, 8 oktober 2009

20. spreekt zijn waardering uit voor de nogmaals bevestigde toezegging financiële instellingen striktere voorschriften op te leggen voor het nemen van risico's, sturing in het kader waarvan vergoedingen worden afgesteld op prestaties op lange termijn en in het algemeen meer doorzichtigheid; spreekt zijn grote waardering uit voor de toezegging het tweede kader van Basel uiterlijk in 2011 goed te keuren en een percentage bevoorrechte posities in te voeren dat op internationaal niveau is geharmoniseerd; is van mening dat deze algemene beginselen en doelstellingen door alle marktdeelnemers in acht dienen te worden genomen zodra de bescherming van investeerders, belastingbetalers of consumenten in het geding is;

21. roept de Commissie op de toezeggingen met betrekking tot bonussen die op de G20-top zijn aangegaan, snel om te zetten in bindende EG-wetgeving; verzoekt de leiders van de G20 dan ook hun voorstellen aan te scherpen voor wat betreft de opbouw van kapitaal en de hervorming van vergoedingspraktijken en te zorgen voor een consequente mondiale aanpak door toezichthouders wanneer het gaat om sancties;

22. is van mening dat de beginselen van grensoverschrijdende samenwerking inzake crisisbeheer dingend moeten worden toegepast; vraagt de Raad voor financiële stabiliteit om het Parlement te raadplegen alvorens de voorstellen goed te keuren met betrekking tot voor het systeem belangrijke financiële instellingen, die vóór eind oktober 2010 moeten worden aangenomen;

23. erkent dat de vooruitgang die is geboekt in de strijd tegen niet-coöperatieve jurisdicties („belastingparadijzen”) aanzienlijk is, maar nog steeds onvoldoende; moedigt het Wereldforum inzake transparantie en informatie-uitwisseling aan de fiscale transparantie en informatie-uitwisseling te verbeteren, zodat landen hun belastingwetgeving volledig kunnen handhaven teneinde hun belastinggrondslag te beschermen; steunt de G20 bij de invoering van maatregelen vanaf maart 2010 ter bestrijding van belastingparadijzen, indien zij weigeren mee te werken;

24. spreekt zijn waardering uit voor de vooruitgang op het gebied van het bankgeheim en met name de uitbreiding van het Wereldforum inzake transparantie en informatie-uitwisseling; stelt echter vast dat een aantal jurisdicties dat had toegezegd de normen toe te passen, dit nog niet heeft gedaan; dringt aan op een doelmatig stelsel om belastingontduiking te voorkomen, op te sporen en te vervolgen; wijst op het belang van het opzetten van een gestandaardiseerd rapportage-stelsel;

25. betreurt dat de G20-leiders niet zijn ingegaan op het thema moreel risico en dat het verband tussen prudentiële normen voor systemische instellingen en de kosten in verband met het bankroet van dit soort instellingen is uitgesteld tot oktober 2010; dringt aan op voorstellen voor herstructurering en op herziening van de bedrijfsmodellen voor de financiële sector teneinde het thema „te groot om bankroet te gaan” aan te pakken;

Versterking van de mondiale financiële instellingen

26. is ingenomen met het plan van de G20-leiders om het IMF en de Wereldbank te hervormen en roept op tot een zo snel mogelijke start van deze hervormingen; roept op tot een ingrijpende hervorming van het wereldwijde economisch en financieel bestuur; steunt de modernisering van het IMF en de Wereldbank als wezenlijk onderdeel van de inspanningen om de geloofwaardigheid, legitimiteit en doeltreffendheid van deze instellingen te verbeteren; roept op tot verbetering van de vertegenwoordiging van ontwikkelingslanden in internationale financiële instellingen; is verheugd over de toezegging om het quota-aandeel van landen met dynamische opkomende markten en ontwikkelingslanden te vergroten; wijst er nogmaals op dat het belangrijk is procyclisch beleid te vermijden om de weg naar herstel te vinden;

27. dringt erop aan een mechanisme in het leven te roepen om een deel van de aan de IMF-lidstaten toegewezen nieuwe quota bijzondere trekkingsrechten (SDR) van het IMF over te dragen aan landen met lage inkomsten, waardoor het vermogen van het IMF tegen gunstige voorwaarden leningen te verstrekken op middellange termijn kan worden verdubbeld;

28. is verheugd over het engagement van de G20-leiders voor een open wereldeconomie; is van mening dat een heropleving van de wereldhandel van wezenlijk belang is voor het herstel van de mondiale groei; herhaalt in dit opzicht tegenstander te zijn van allerlei vormen van protectionisme en blijft streven naar vooruitgang door te zorgen voor markttoegang door tarifaire en non-tarifaire belemmeringen op te heffen, en naar de eerbiediging van regels voor een vrije en eerlijke handel; blijft vastberaden streven naar een mondiale, ambitieuze en evenwichtige afronding van de Doha-ontwikkelingsronde, in overeenstemming met het verleende mandaat, en verzoekt de leiders het uiteindelijke ontwikkelingsdoel van deze ronde niet uit het oog te verliezen;

Donderdag, 8 oktober 2009

29. spreekt zijn waardering uit voor de erkenning door de G20-leiders van het belang van een meer duurzame wereldeconomie; benadrukt dat een bindende overeenkomst inzake klimaatverandering tijdens de komende VN-conferentie over klimaatverandering te Kopenhagen (UNFCCC-conferentie) van cruciaal belang is; benadrukt echter dat de G20-leiders zich bewust moeten zijn van de omvang van de problemen op het gebied van wereldwijde duurzaamheid; dringt er bij de ministers van Financiën van de G20 op aan middelen te mobiliseren om op korte termijn klimaatmaatregelen in de ontwikkelingslanden te ondersteunen als een belangrijke component van de collectieve respons op de wereldwijde economische crisis;

30. benadrukt dat alle gedane toezeggingen van de G20-leiders volledig moeten worden nagekomen, snel moeten worden verwezenlijkt en verder moeten worden uitgewerkt, zowel op nationaal als op internationaal niveau, teneinde het vertrouwen te herstellen en te zorgen voor een zo groot mogelijk economisch herstel;

31. is van mening dat de vertegenwoordiging van de EU op de vergaderingen van de G20 grondig moet worden besproken door de drie belangrijkste EU-instellingen en de lidstaten; is ervan overtuigd dat de Europese Unie het eens moet worden over een gemeenschappelijk standpunt op internationale fora, met name tijdens bijeenkomsten van de G20, en onderstreept dat bij internationale onderhandelingen één enkele coherente vertegenwoordiging van de Europese Unie nodig is;

32. wijst erop dat het van belang is dat tijdens de UNFCCC-conferentie in Kopenhagen overeenkomst wordt bereikt over kredieten om arme landen te helpen zich aan te passen aan de klimaatverandering en dat sterke en voorspelbare financieringsmechanismen worden opgezet die een aanvulling vormen op de officiële ontwikkelingshulp; betreurt dat dit onderwerp is uitgesteld tot de UNFCCC-conferentie te Kopenhagen; en herhaalt dat de Europese Unie haar eerlijke bijdrage moet leveren aan de financiering van matiging en aanpassing, in overeenstemming met de resultaten van wetenschappelijk onderzoek naar de ernst van de klimaatverandering en de schaal van de kosten ervan;

33. wijst op de aanhoudende voedselcrisis en spreekt zijn waardering uit voor het besluit een voedsel-initiatief van de Wereldbank te steunen; verzoekt de donorlanden te zorgen voor doorzichtigheid en verantwoordingsplicht met betrekking tot de verdeling van voedselhulp;

*

* *

34. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, de Europese Centrale Bank, de regeringen en parlementen van de lidstaten, de regeringen en parlementen van de G20-landen en het Internationaal Monetair Fonds.
